

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Τεύχος 1. 1Α. 1933 | Ίδιοκτήτης:—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Α. ΖΩΗΜΙΚΟΣ | Δευτέρα 24 Ἀπριλίου 1933

Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΤΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΟΥΜΕΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Εἰς τὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας μας παρουσιάζεται τοῦτο, τὸ ἀναντιρρήτως παράδοξον καὶ ὀξύμωρον, ὅτι, ἐνῶ τὰς Ἀθῆνας ἔχομεν ἀσφόδρως ἐγκαταλείψει καὶ ὡς πόλιν καὶ ὡς πρωτεύουσάν τοῦ Κράτους καὶ ὡς ἔμπορικὸν κέντρον καὶ ὡς πόλιν μετὰ ἱστορίαν, ἢ ἐνῶ ἔχομεν παραδίδωμεν τὰς Ἀθῆνας εἰς βορὰν ξενικῶν θηρίων, τῶν ποικιλοτρόπων ἑταιρειῶν μὲ τὰς ὑποδουλωτικὰς καὶ ἐξευτελιστικὰς συμβάσεις, συγχρόνως μὲ παθολογικὸν συγκεντρωτικὸν πνεῦμα, συγκεντρώσαμεν εἰς τὰς Ἀθῆνας τὸ πᾶν ἀπὸ ἀπόψευδος διοικήσεως καὶ τὰς κατεστήσαμεν ὑδροκεφάλον καὶ ἐκ τοῦ ὑδροκεφάλου αὐτοῦ ἐξερτήσαμεν καὶ τὴν τελευταίαν λεπτομέρειαν.

Τὸ Διοικητικὸν αὐτὸ Κέντρον ἀπέπνιξε τὴν ἑπαρχιακὴν ἑλλάδα καὶ ἐπέτυχεν, ὥστε αὐτὸ νὰ διορίζῃ τὸν δάσκαλον καὶ τὸν ἀγροφύλακα καὶ τὸν γεωπόνον καὶ τὸν μηχανικὸν καὶ τὸν τελευταῖον γραφεὰ ἢ κλητῆρα τῆς οἰκιστικῆς ὑπηρεσίας.

Μία ὁλόκληρος ἑλλάς ἡ ἔξω τῶν συνόρων τῶν Ἀθηνῶν ἑλλάς εἶναι καταδικασμένη ν' ἀγνοῖται συστηματικῶς καὶ ἐγκληματικῶς νὰ πολεμᾶται εἰς πάσαν κοινωνικὴν προσπάθειαν, εἰς πάσαν τῆς ἐπιθυμίαν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς, ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῆς, ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας δηλαδὴ καὶ τῆς προόδου ὅλων μας.

Μία ἑλλάς, ψηφίζουσα ἀλλὰ καὶ τελοῦσα ὑπὸ τὴν αὐτὴν αὐστηρὰν κηδεμονίαν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν περὶ Κράτους—Προνοίας Ἑγελσιανῶν θεωριῶν καὶ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίδρασιν τῶν ἰδεῶν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως περὶ τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ ὑπὸ τὸν φόβον τῆς ἀναπτύξεως τοπικιστικῶν δυνάμεων ἐπιφύγων εἰς τὸ ἀτιελεύθερον Ἑλληνικὸν Κράτος, ἐδημιουργήθη καὶ εἰς τὴν χώραν μας συγκεντρωτικὸν διοικητικὸν σύστημα, τὸ ὅποιον ἐγκυμόνησε τὴν παράδοσιν ὁλοκλήρων αἰώνων περὶ αὐτοδιοικήσεως καὶ παρὲς τὴν πραγματικότητα ἢ ὅποια ἐπιβάλλει τὴν διαίρεσιν τῶν ἐπιτημάτων, οὐχὶ ἀσφαίρετως, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν, εἰς ἐπιτήματα γενικά καὶ τοπικά καὶ δὲν ἀντελήφθημεν, ὅτι εἰς τὸ Κράτος ἀνήκει ἡ ρύθμισις τῶν πρώτων καὶ εἰς τὰς Κοινότητες, τοὺς δήμους καὶ τοὺς περιφε-

ρειακοὺς οργανισμοὺς ἀνήκει ἡ ρύθμισις τῶν δευτέρων.

Τοιοῦτοτρόπως παριστάμεθα ἐλευθεροὶ μάρτυρες τοῦ παραδόξου φαινομένου ἐν Ἑλλάδι, ὅτι πάντες τὰ πάντα ἀναμένουν ἀπὸ τοῦ Κράτους, ἐνῶ συνάμα οἱ πάντες διὰ πᾶν ζήτημα τρέφουν ἀνυποληψίαν πρὸς τὴν ἱκανότητα τοῦ Κράτους. Ἡ ἀναμονὴ ὅμως τῶν πάντων παρὰ τοῦ Κράτους ἔσχε καὶ τὸ ἀνυπολόγιστον σημασίαν καὶ ἀποτέλεσμα, ὅτι ἐνέκρωσε τὰς ὑπὲρ τῶν κοινῶν δυνάμεις καὶ διαθέσεις τοῦ λαοῦ καὶ κατηύθυνεν αὐτὰς πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνέδειξαν βεβαίως τὸν Ἕλληνα ὡς ἄτομον ἀλλὰ δὲν τὸν ἀνέδειξαν καὶ ὡς πολίτην.

Μετὰ 100 ἐτῶν ἐλεύθερον βίον, ἀντελήφθημεν ἄρα γε σήμερον, ὅτι ἐνῶ ὁ συγκεντρωτικὸς ἀπέβλεπε νὰ κτυπήσῃ τοὺς τοπικοὺς παράγοντας, ἐπέτυχεν ἐν τούτοις νὰ δημιουργήσῃ τὸν Κοτζιάμπασισμὸν νὰ βλάψῃ τὸν κοινοβουλευτισμὸν, δι' ὃ κατέστησε τὸν βουλευτὴν οὐχὶ ἀντιπρόσωπον τοῦ ἔθνους ὅπως ὀρίξῃ τὸ Σύνταγμα, ἢ ἀντιπρόσωπον μιᾶς τάξεως ὅπως ἐπιβάλλει ἡ σημερινὴ τῆς κοινῆς νῆας σύνθεσις, ἀλλ' ἀντοπροσώπου τῆς μικροσυναλλαγῆς καὶ τῶν τοπικῶν ζητημάτων καὶ τὸν μετέβαλεν εἰς μικροκομματάρχην συνεχιζομένην τοῦ παλαιοῦ κοτζιάμπασισ.

Ἐλπίζω ὅτι ἀντιλαμβάνομεθα, ὅτι ὁ συγκεντρωτισμὸς, ἀντὶ νὰ δημιουργήσῃ ἐνιαίαν ἐθνικὴν συνείδησιν, ἀνέπτυξε τὸν ἀτομισμὸν καὶ δὲν ἤδυνήθη νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν Νεοῦ Ἕλληνα τὴν δημιουργικὴν ἰδέαν τῆς εὐσείας τοῦ ἀτόμου, ὑπὲρ τοῦ συνόλου, ἰδέαν δυναμένην νὰ ἐμπνευσθῇ δι' ἀγωγῆς τὴν ὅποιαν μόνον ἡ αὐτοδιοίκησις δύναται νὰ ἐπιτύχῃ, διότι εἶναι εὐκολώτερα ἢ ἐννοεῖται τῆς Κοινότητος καὶ τῆς ταυτότητος τῶν τοπικῶν συμφερόντων, ἀπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ Κράτους.

Δι' αὐτὸ ἡ ἀπασχόλησις μας δὲν βλέπει ἀπλῶς εἰς τὴν αὐτὴν διοίκησιν ἐν καλύτερον διοικητικὸν σύστημα, ἀλλὰ πιστεύει, πιστεύει μὲ φανατισμὸν, ὅτι ἡ αὐτοδιοίκησις ἀποτελεῖ ἐν κοινωνικὸν, οἰκονομικὸν καὶ πολιτικὸν ἰδεώδες, ἢ πρᾶγμα τοῦ ὅποιου τὸ ὅποιον θὰ σημάγῃ τὴν πραγματικὴν, καὶ ὅχι κατὰ τύπους, ἀπαρατήτους βεβαίως,

δημοκρατικοποίησιν τῆς χώρας θὰ σημάγῃ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ, θὰ σημάγῃ τὴν πρόδοσιν τῆς ἐγκαταλείψαντες ἀσφόδρως ἑπαρχίας καὶ πρὸς πάντας θὰ ἀπαιδαγωγήσῃ τὸν Νεοῦ Ἕλληνα καὶ θὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ τὴν πεποίθησιν, ὅτι, διὰ τῆς συνεργασίας καὶ τῆς εὐσείας, προάγοντο τὰ ἀτομικά καὶ τὸ σύνολον καὶ δημιουργεῖται ἡ εὐτυχία τοῦ λαοῦ.

Βεβαίως, πλείστα ὅσα κωλύματα δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς γενικῆς αὐτοδιοικήσεως. Ἀλλὰ πλείρες καὶ ἡμεῖς εἶναι νὰ κατευθυνθῶμεν πρὸς τὴν τοπικὴν αὐτοδιοίκησιν, ἢ ὅποια σύγκειται εἰς τοὺς συκοινωνικοὺς ὀργανισμοὺς, εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς, εἰς τοὺς ὑδραυλικοὺς καὶ εἰς τοὺς γεωργικοὺς καὶ ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων πρέπει νὰ ἐντείνωμεν τὴν προσοχήν μας.

Ὑπάρχει μία ρωσικὴ παροιμία, ἢ ὅποια λέγει ὅτι ἐμένοντες οὐρανισμένοι, ἐνῶ ἡ εὐρα τῆς οὐρανίας μας εἶναι ἀνοκτῆ. Ἡ εὐρα, διὰ τῆς ὅλης θιγέας ὅπως ἀπὸ τὴν φυλακὴν τῆς σημερινῆς μας καταστάσεως, εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ αὔξησις τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς.

Μόνον ὅταν ἀναλογισθῶμεν, ὅτι ὑπὲρ τὰ τρία δισεκατομμύρια εἶναι αἱ κατ' ἔτος ζημίαι ἐκ τῶν διαφορῶν φυτικῶν νόσων, καὶ μόνον ὅταν σκεφθῶμεν ὅτι, μὲ τὴν ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, μὲ τὴν χρησιμοποίησιν, ὅπου ταῦτα ἀνδείκνυνται τῶν μηχανικῶν μέσων, μὲ τὴν ἐντατικὴν χορῆσιν τῶν λιπασμάτων, μὲ τὴν ἐξημέρωσιν τῶν ἀγρίων δένδρων, μὲ τὴν πραγματικὴν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν καὶ μὲ εὐθηρὴν ἀγροτικὴν πείσιν δυνάμεθα νὰ διπλασιάσωμεν καὶ νὰ τριπλασιάσωμεν τὴν γεωργικὴν μας παραγωγὴν, δυνάμεθα ν' ἀντιληφθῶμεν, ὅτι μόνον οὕτω θὰ ἀντιμετωπίσωμεν τὴν σημερινὴν κρίσιν, καὶ μόνον οὕτω θὰ εἰσελέσθωμεν εἰς τὴν περίοδον νῆς κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐεξίας.

Ἀπὸ κληρονομικότητα καὶ ἀπὸ ἀγνοίας γεωγραφικῆς θέσεως εἰμεθα λαὸς μεταπρατῶν. Τοῦτο βεβαίως ὑπάρχει μία ἀπὸ τὰς σπουδαιότατας αἰτίας τοῦ Ἑλληνικοῦ μεγαλείου, κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἀλλ' ἄλλοιαι ἦσαν αἱ τότε συνθήκαι. Σήμερον οἱ φυσικοὶ αἰτοὶ παράγοντες τοῦ ἐδημιουργήσαν τὴν ἐμπορικὴν καὶ ἀποικιακὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ποτε οὐκ ἔτι προσαρμόσθουν πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας καὶ νὰ ἐπωφεληθῶμεν ἐξ αὐτῶν, ἢ πρὸς τὴν ἀπέναντι τῶν φυσικῶν αὐτῶν συνθημάτων νὰ ὀρθώσωμεν τοὺς κοινωνικοὺς παράγοντας καὶ νὰ στραφῶμεν πρὸς νέαν κατεύθυνσιν.

Πρέπει ν' ἀντιληφθῶμεν, ὅτι, ἀν μείνωμεν λαὸς μεταπρατῶν δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ μείνωμεν ὑπηρετῆς τῆς παραγωγῆς, ὅτι δὲν δυνάμεθα συνεπῶς οὔτε πολιτικῶς νὰ εἰμεθα ἐλεύθεροι. Πρέπει νὰ γίνῃ κοινὴ πεποίθησις, πεποίθησις καὶ εἰς τὸν πρῶτον καὶ εἰς τὸν ἔσχατον, ὅτι μὲ τὸν μεταπρατισμὸν μας δὲν δυνάμεθα νὰ δημιουργήσωμεν νεοῦ Ἕλληνα καὶ νὰ δημιουργήσωμεν νὰ λύσωμεν τὰ προβλήματα μας.

Πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν γῆν. Ἀποτελεῖ τῷ ὄντι εὐτύχημα, ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἀντελήφθη τὴν σημασίαν τῆς διασώσεως καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν ἀντελήφθη πρὸς ποῖαν κατεύθυνσιν νὰ στραφῇ καὶ φοβούμεθα ὅτι παρασυρμένη ἀπὸ τὸ συγκεντρωτικὸν πνεῦμα, σπαραττᾷ τὰς πολιτικὰς δυνάμεις τῆς εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, εἰς τὴν διοίκησιν δηλονότι, ἐνῶ ὁ τόπος ἔχει ἀνάγκην γεωργικῶν ἰδρυμάτων, μελέτης τῶν γεωργικῶν προβλημάτων καὶ εφαρμογῆς τῶν δεδομένων τῆς γεωποικτικῆς ἐπιστήμης.

Εἶναι καιρὸς, φρονούμεν, ν' ἀντιληφθῶμεν, ὅτι ἀποτελεῖ δευτερεύον ζήτημα ἡ γραφειοκρατικὴ ὀργάνωσις καὶ ὅτι ἀντιθέτως προέχει ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐρευνά, εἰς τὴν ὅποιαν ὁ Κράτος θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλλῃ, ἰδρὺν ἐν Ἀθῆναις μὲ τὴν ἀνάλογον εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐνα ἱνστιτούτον, εἰς τὸ ὅποιον νὰ λειτουργήσουν τὰ παντοειδῆ ἐργαστήρια ἐντομολογίας, μηχανολογίας, χημείας γενετικῆς ἐδαφολογίας, συσκευασίας τῶν προϊόντων κ.τ.λ. ἀλλ' ἐργαστήρια τελείως καιρητικὰ.

Εἶναι καιρὸς ν' ἀποδοθῶσι εἰς τὰ τεχνικὰ τῶν ἐργῶν οἱ γεωπόνοι. Ἐρευνῆται οἱ μὲν, ἐφαρμοσταὶ οἱ ἄλλοι. Εἶναι καιρὸς ν' ἀπαλλαγθῶν ἀπὸ τὰ διοικητικὰ τῶν καθηκόντων καὶ ἀπὸ τὰς καριερίαις καὶ ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ ἀπὸ τοῦ λογαριασμοῦ καὶ ν' ἀποδοθῶν εἰς τὴν ἐκτελέσει τῆς γῆς καὶ τοῦ ἀγροῦ καὶ τότε θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, ποῦ παραπλεύρως εἰς τὸ ἀγαλμα τοῦ ἀγροῦ, ἀγαλμα ποῦ θὰ συμβολίζῃ τὴν λαϊκὴν προσπάθειαν, θὰ στήσῃ ἡ ἐργαστηριακὴ ἑλλάς ὡς δι' αὐτὴν ἀξίαν ἀγαλμα, εἰς τὸν Ἕλληνα γεωπόνον ποῦ θὰ συμβολίζῃ τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑλληνικῆς ἑπιστήμης ὑπὲρ, τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.

Χρ. Κατσέλης

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Συμφωνοῦμεν πληρῶς μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ βενιζελικοῦ ὁράγματος «Κήρυκος» κ. Α. Παρίδη, ὅτι ὁ Ἕλληνας Ἰωαννῶν ἐξώδενε πολλὰ ἔφεςτος ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν τῆς πατρίδος μας, πολὺ περισσώτερα ἀπ' ὅσα προσέφεραν ἡ Κυβέρνησις Τσαλδάρη, ἀλλὰ δὲν μᾶς λέγει ὁ κ. Παρίδης ὅτι ὁ ὅμιλος, ὅπερ ἀπιστίας τῶν ἔργων τοῦ Δημάδου κ. Π. Βλαχλείδη, τὸν ὅποιον σκαίει ὁ βολβός, τί ἔχει προσφέρει ἡ τειραγμένη Κυβέρνησις τοῦ πατρώου τοῦ Βενιζέλου, κατὰ τὰ τέσσαρα Χρυσοῦγεννα καὶ τὰ τέσσαρα Μεγάλα Πάσχα τῆς διαρκείας πείρας τοῦ ἡμετέρου τετραετίας;

“ΛΕΥΘΕΡΙΑ”

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικοῦ Δραχ. 100
Εξωτερικοῦ Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
Αμερικῆς Δολλ. 3

Ἀλλ' ὁ κ. Παῖδης, δὶς μᾶς ἐδῆλωσε, κάμνει πολιτικὴν ἀντιπολιτευσέως τῆς παρούσης Κυβερνήσεως! Ἀλλ' ἡ τοιαύτη πολιτ. κ. ἔστι κακοήθης πολιτικὴ, ὡς μὴ σεβόμενη τὴν ἀλήθειαν; Ἐπὶ τέλος, κ. Παῖδης, ἂς μὴν ἔρω γὰρ ὁ Βενιζελισμὸς ἀδυσσεκατομύβρια τοῦ Κράτους γὰρ νῦν ἂν εἴη ἡ παρούσα Κυβέρνησις πλοῦσια ἐπιδόματα εἰς τοὺς πτωχοὺς συμπολίτας μας!

Μερικοὶ αὐτοκληθέντες ὀπλαρχηγοὶ καὶ ὅλως ἀδίκως συνταξιοποιηθέντες δ' ἂν βενζελιστὸς πολιτικούς λόγους, παρὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Δημ. Νότη Μπότσαρη, ἠδελῆσαν ν' ἀγάγουν εἰς «σποὺδ αἰὸν» ζήτημα τὴν ἐνῶπιον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου Ὑπορχοῦ Κου Ἀλέξ. Ἐμπειρίκου Κου μουνδούρου ἀνάγκιστον διαγωγὴν τῶν καὶ δὲν φθάνουν τὰ ὅσα ἐφλύδαται εἰς τὰς ἐνταῦθα βενιζελικὰς ἐφημερίδας, ἀλλ' ἐφθασαν καὶ μέχρι τῶν στητῆς ἐν Ἀθήναις «Πατριδός», τῆς γνωστῆς διὰ τὰ ἀντιλαϊκὰ βενιζελικὰ καὶ τῆς φρονήματα.

Ὁ δὲ Ἀγίου Βλασίουτῆς Ἡγουμένιος, λόγιος κ. Κώστας Μιχαηλίδης, ἐπιστέλλων ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν ἐνταῦθα «Ἡπειρωτικὸν Ἀγῶνα» περὶ τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ «Ἀελλόφωτος» τῆς Κρετσουνίστης, περιπίπτει, ἐξ ἀνακριβῶν εἰσηγήσεων, εἰς ἱστορικὰ σφάλματα.

Καὶ πρῶτον, ἡ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ «Ἀελλόφωτος» Κρετσουνίστης δὲν ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ κ. Βασιλ. Λέντιου τῷ 1802, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Δημοκρίτου Πασχίδη, τοῦ Διδασκάλου, καὶ μετέπειτα ἱερέως, τῷ 1878, ὑπὸ τὸν τίτλον «Φιλολογικὴν ἑταιρείαν» ὅτε ὁ φερόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Κώστα Μιχαηλίδου ἱδρυτῆς ἦτο παιδάριον καὶ εὐρίσκειτο ἐν Γερουσίᾳ, νῦν Κομοτινῇ τῆς Θεσσαλίας.

Οἱ δὲ διὰ τὴν ἐν λόγῳ «Ἀελλόφωτον» ἀποτελεσματικῶς ἐργασθέντες ἦσαν οἱ μακαριῶτα ἡδὴ Ἰωάν. Κ. Πασχίδης, Νικόλαος Γ. Τόλης καὶ Μιχ. Ζήσης καὶ ὁ κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος. Αὐτοὶ καὶ μόνοι ὑπῆρξαν ἐπὶ δεκαετηρίδας ὅλας θεμέλια καὶ στύλοι τῆς ἐν λόγῳ «Ἀελλόφωτος». Μετ' αὐτοὺς συνεχίσαν τὸ ἔργον τῶν ἐπιτυχῶς διαφόρου ἄλλοι Κρετσουνιστίτες, ἐν οἷς καὶ ὁ κ. Γεώργ. Λέντιος ἐχάτως, ἀλλ' εἶναι ἀσέβεια νὰ μὴ μνημονεύονται οἱ ἄξιαι μνήμης καὶ μάλιστα ὁ πρωτοεργὸς τῆς «Ἀελλόφωτος» ταύτης, Παπᾶ Δημήτριος Ν. Πασχίδης.

Ἀφίκτο εἰς τὴν πόλιν μας, μετ' αὐτῆς πινύρας θυγατρὸς τοῦ Δίδου Νιδίνης ὁ πολὺ γνωστὸς αὐτῆς Δάμαρχος τῆς ἡρωικῆς πόλεως τοῦ Μεσολογγίου Κορ. Χρηστός. Ἐπαγγελάτος χάριν ἀναφυγῆς τὸν ὅποιον, μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς, ἐπανείδων οἱ πόλις ἡμεῖς αὐτοῦ φίλοι, καὶ ἐπανέκαμψεν εἰς τὰ ἴδια.

Συνιστῶμεν εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς Μεσῆς Ἐπαυδούσης τὸ εἰς ἄλιν στήλιν μας, δημοσιευμένον ἀνακοινωθέν τοῦ διακεκομένου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Φιλιάτων, κατὰ τοῦ ὁποῖου ἔχει ἀνοίξει πρὸ πολλοῦ πόλεμον ἐνὰς δημοδιδάσκαλον, διότι ἡλεγχθὴ παρὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τούτου ὡς ὀκνηρὸς, ὡς ἀνοήτος, καὶ ὡς πικρὸν πορκαὶ ὀπίθεν τοῦ ὁποῖου κρύπτεται ὁ περίφημος βενιζελικὸς γενοσητισμὸς κ. Π. Μ. λέγει, καὶ ἐπὶ αὐτῇ δὲν δύναται

πλέον οὗτοι νὰ πολεμήσουν ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὸν Ἐπιθεωρητὴν, μεταξοφύονται τὸν μουσουλμάνον κοινωτορὸν Βουρσελᾶς διὰ νὰ κρύπτονται.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ὑπερθεῖν ἐνταῦθα ὡς Ἐπιθεωρητῆς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων, πλέον τῶν τριῶν ἐτῶν. Ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἡ ὑπηρεσία μου ὑλῆξεν εἰδὼς ἡμῶς εἰς ἄλλους ἀποκρίνεται νὰ κρίνουν. Φυσικὸν ὅμως ἦτο νὰ δημιουργήσω ἀντιπαθείας καὶ προστριβὰς ἀναποφύκτους διὰ πάντα προϊστάμενον ὑπηρεσίας καὶ δὴ διὰ τῆς ἡμετέρας, ὑπηρεσίας ἐλπίμας εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

Κατὰ συνέπειαν οὐδὲν τὸ ἀξιολογεῖν καὶ πρωτοφανές, ἐὰν ὁ Πρόεδρος τῆς μουσουλμανικῆς Κοινότητος Βουρσελᾶς ὑπεββάλῃ ἐναντίον μας ἀναφορὰν—ὅτι εἶναι γε οὐδὲν—ἡ ἄλλος τις, ἐλ τοιοῦτον συμβαίνει.

Ἐπειδὴ οὖν, ποὺ πικρυνάξαι ἐκ πρῶτης ὅπως καὶ πρῶτος ὑποστήνῃ, δι' ὅσους τοὺς ἡμεῖς δὲν ἔχομεν μὴ θῆναι εἰς τὰ μυστήρια τῆς «ταμίας» δι' ἀποφασιστῆς, εἶναι ὁ θόρυβος, ὅστις ἐκαστοὶς προκαλεῖται ὁποῖως ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων καὶ ὅστις παρορᾶται ὑπὸ τὸ ἴδιον μυστήριον: «Ἀπογεγέλλεται ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Φιλιάτων διὰ τὸν ἴδιον καὶ δημόσιον βίον τ. ν. Τὶ κάμνουν αἱ Ἀρχαὶ κ.τ.λ.»

Διότι, εἰδοποιοῦμεν τὸν Πρόεδρον Βουρσελᾶς, ὅστις ἐφάνη πρόθυμος νὰ γίνῃ ὄργανον εἰς τὴν ἐναντίον μας πολεμικὴν, δι' οὗς λόγους καλῶς ἐπληροφόρηθῃ ἡ διένεξις δ' «Κήρυξ» τῆς 12 Ἀπριλίου ἐ. ε., ἀλλ' ἰδὲ εἰδοποιεῖται τοὺς ὅτις αὐτοὶ κρυπτομένους, εἰς τὸν ἀπορροῦμεν δὲ τὸν θόρυβον, ὃν προκαλεῖται ὁ πῶς ἐκαστοὶς ἐκαστοὶς νομίζοντες δι' ὅσον αἱ καὶ ἔχουν τὸ ἀνάστημα νὰ μὴ, θέλουν ὁπὸ σὴν.

Ὅτι δὲ ἐξικολουθήσωμεν νὰ βαδίζωμεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς, ἡν ἀρχικῶς ἐχάραξαι. Καὶ δι' αὐτὴν ἐπιτρέψωμεν (ἐν τῷ κλίμα τῆς καθήκοντος μας) οὗτος εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐν τῷ προκειμένῳ πρόεδρον, καὶ καὶ Κράτος ἐν Κράτει, οὗτος εἰς τὸν ὁποῖον αὐτοῦ κρυπτομένον ἀπορροῦται νὰ παρορᾶται σημεῖα ἀναγνίσαι.

«Γὰρ τὰ στερεώματα ὑπάρχει φωτὶς ποὺ τὰ ἰσάζει».

Αὐτὰ ἀπᾶς διὰ πᾶν ὁ.

Μετὰ τιμῆς.

Γ. Φωτόπουλος

Ἐπιθεωρητὴ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Φιλιάτων

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ γνωστὸς θίασος τοῦ κ. Γ. Ε. δὴ ἡ πρώτη παράστασις ἐδόθη εἰς τὸ θέατρον. Ἐνταῦθα δὲν ἐπέρχεται τοῦ Παύλου ἔργον τὸ «Κρυφὸ Ρωμάνιον» τοῦ Ζακ. Μωλῆ, ἐν συνεχείᾳ «Μετὰ» καὶ ἡ «Βασιλοπούλλα» τῆς Πλάκας.

Τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα ἔχουσιν πρὸς τὴν φαντασίαν ἐνταῦθα, ἐφαρμόζοντες δὲ ὁ θίασος ἐξ ἐκτετατῆς ἐπιτυχίας, καταγεγραμμένης, ἀπὸ τῶν πικρῶν ἀπορροῶν αἰσθῶν. Εἰς τὸν θίασον συμμετέχει καὶ ἡ «Ἐλπίς» Ἀφεντιάδης, ἡ ὁποία πρὸς τὴν φαντασίαν εἰς τὸν ἴδιον Ἡπειρωτικὸν Κόρον, μετὰ τὴν γλυκύτητα τῆς δὲ φωνῆς καὶ τὴν ἀπαράμιλλον ἡθρότητα τῆς συναρπάζει τὸ Κοινὸν τὸ ὁποῖον ἐκστᾷ εἰς ἀκράτητα χειροκροτήματα. Ἐπίσης ὁ κ. Γ. Εὐδ. ἀντιμετωπεύει εἰς τὸ κοινὸν μέγρος τοῦ ἔργου, καὶ χειροκροτεῖται καὶ ὁ βράδινος. Ὁ κ. Νούλης πολὺ καλῶς τενόρει καὶ ἡθοποιός. Ὁ κ. Γρηγοριάδης, ὁ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ, ἐπὶ κεφαλῇς ἐνός ὥραιωτάτου μπαλέτου, μᾶς παρεστίζει καὶ ὁ δὲ ἐκπληξίς, ἰδίως δὲ εἰς τὴν «Βασιλοπούλλα» τῆς Πλάκας, μετὰ τὴν Ἀδα Β. Νικολαίδου, ἐφαρμόζοντες

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

— ΑΘΗΝΑΙ 23 Ἀπρ.— Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξουσιοδοτήθη νὰ υποτιμήσῃ τὸ δολλᾶριον κατὰ 50 οἷο τῆς ἀξίας του.

— Ἀπεσυνετέθη ἐν Γερμανίᾳ τὸ Μαξιστικὸν Κόμμα καὶ προσεχώρησαν οἱ ὅλοι τοῦ εἰς τὸ Χριστικὸν Κόμμα.

— Ἀπὸ τῆς 20ῆς Μαΐου ἀπολύεται ἡ κλάσις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τοῦ 1932 ἐκ τῶν συμπληρωσάντων 14 μηνῶν ὑπηρεσίαν.

— Ὁ φυγόδικος σπασιαστὴς Πλαστήρας ἀγεώχρησεν ἐκ Ρόδου διὰ τὴν Γαλιαν.

— Τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν Ράλλη, ὅτι ὁ Πλαστήρας ἐκρύπτετο εἰς τὸ σπίτι τοῦ Βενιζέλου, καὶ ὅτι ὁ Βενιζέλος τὸν ἐφυνάδευσε δι' ἐπιτίδες ἀγορᾶς σμένης, αὐτοῦ βενζινακάτου, καὶ τὸν ἐφωδίασε διὰ γενναίου χρηματικοῦ ποσού, συμπεριφέρει ὁλόκληρος ἡ Κοινωνία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

— Ὁ εἰσαγγελεὺς Ἀθηνῶν Παπαθανασίου προτείνει τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ Κακούριον δίκαιον πάντων τῶν προφυλακισμένων διὰ τὸ κίνημα Πλαστήρας ὡς καὶ τῶν μη προφυλακισθέντων Σκανδάλῃ τῶς φρουράρχου Ἀθηνῶν καὶ Θεοχάρη πλοῦαρχον

ἑαυτοῦ ἐπιτυχίαν εἰς τὸν Ἰσπανικὸν καὶ Ἀλβανικὸν χορὸν. Ἐπίσης ὁ κ. Κορωναῖος, ἡ κ. Σοβίλλη, ὁ κ. Χρυσόφης, ὁ κ. Βερροῦδης καὶ ὁ κ. Μόρφη καὶ οἱ φουρκιστῆρες α. Ἐν γένει δὲ ὁλόκληρος ὁ θίασος ἔχει ἀρίστην ἐμφάνειν.

Ο Θεατῆς

ΝΙΤΣΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ ΓΑΡΤΖΟΥΝΗ

Ἐνα ἄνθος τοῦ Γιαννιώτικου ἀνθώδους, γεμάτο ὀμορφίαν καὶ ὠραῖο χρῶμα, ἐμαρτάθηκε, στήν αἰγὴν τῆς νεότητος του, καὶ ἔπεσε στὸ μαῦρο χῶμα γιὰ νὰ σαπίσῃ, μακριὰ ἀπὸ τὰ Γιάννινα, τῶν ὁποῖων ὁ πῆρξε στολισμὸς καὶ καμάραι, σὲ μιὰ κλιμακωτῇ τῶν Ἀθηνῶν, ἡ πανώρια καὶ ζηλευμένη Νίτσα Ἀγγελοπούλου, ἡ μεγαλύτερη θυγατέρα τῶν δυστυχῶν γονέων Γεωργίου καὶ Σαλφῶς Γαρτζοῦνης, μόλις δεκαεννέα ἐτῶν, καὶ πρὶν ἀκόμα μαρᾶν θοῦν τοῦ Ὑμναίου τῆς τῆς πανώρια λευκοτάτα ἄνθη!

Τίνας καρδίαν δὲν συγκινήθηκε ἀπὸ τὸ δραματικὸ τέλος τῆς πανώριας Νίτσας στὸ ἄνθος τῆς νεότητος τῆς, τῆς χαρᾶς τῆς, καὶ τῆς εὐτυχίας τῆς; Τίνας μάτια δὲν δάκρυσαν ἀπὸ τὴν ὀκνηρὴν Μοῖραν τῆς Κόρης ποὺ σκιοῦτο, ὡς τὴν χεῖρ, ἀπὸ τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς καὶ ἔπλεε πλησίστια σὲ πέναντος εὐτυχίας; Δὲν ἔλειπε χρόνος, ἀπόρροια τῶν ἐρῶν καὶ μετὰ τὰ κορυφὰ τῶν ὥραιων γάμων τῆς, συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ τῆς εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ, νὰ ζῇ ἡ εὐτυχισμένη πρὸς χαρὰν τῶν γονέων τῆς! Ὁ σκληρὸς Χάρος ἐνέδρενε, φθονώντας τὴν ὀμορφίαν τῆς, τὴν χαρὰ τῆς καὶ τὴν εὐτυχίαν τῆς!

Ὅλοι πλοῦσοι ἢ πτωχοί, νέοι ἢ γέροντες, ὅμοιοι ἢ ἄσχημοι, εὐτυχισμένοι ἢ δυστυχισμένοι, χαρῶμενοι ἢ λυπημένοι, εἴμεστε διαβάτες τῆς Μητέρας Γῆς καὶ καλὸν τοῦ ἐκείνου, ποὺ πεθαίνουν νεοί, ἀπάνω στήν εὐτυχίαν τοῦ καὶ στήν χαρὰν τοῦ, ὅπως ἀπέθανε ἡ πανώρια Νίτσα, μετὰ τὸ νυκτὸ στεφάνι τοῦ γάμου τῆς καὶ τὴν αἰγὴν τῆς ὁμορφίας τῆς, ποὺ τὴν λυπήθηκαν τόσοι καρδιᾶς καὶ τὴν ἔκλαψαν τόσοι μάτια!

Καλὸν τοῦ, ὁποῦ πεθαίνουν νεοί!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΦΙΞΕΙΣ

— Ἀφίκντο οἱ Λατρεῖς βουλευταὶ Ἀθ. τῆς κ. Κων. Οἰκονομίδης, Ιατρός, καὶ Περικλῆς κ. Δεσφίδα, Τραπεζ. διαγροῖς ἀνταγωνιστῆς ἀεροπορικῆς εἰς Ἀθῆνας.

— Ἀφίχθησαν βαρυνθέντες ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀθηνῶν, ὡς ἐκ τοῦ αἰῶρος θανάτου τῆς πολυκαταστῆς θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς τῶν Νίτσας, ὁ κ. Γ. Γαρτζοῦνης μετὰ τῆς Κας Γαρτζοῦνης καὶ τοῦ υἱοῦ τῶν Δημητρίου.

— Ἀφίκντο ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Γεννητάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. Κωνστ. Ζαβιτσᾶς καὶ ὁ ἐνδεχόμενος Βουλευτὴς τῆς ἱατρικῆς ἐν Ἀλεξανδρίᾳ καὶ νῦν ἐν Ἀθήναις κ. Θεοχάρης Καρβουνῆς.

— Ἀφίκετο ἀεροπορικῶς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ νομοδιδασκαλοῦ κ. Ἀλφρέδος Ἀθανασίου.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

— Ἀνέχθησαν ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθῆνας ὁ μεγαλειόπορος κ. Βύας, Γκοβόνης

ΓΑΜΟΙ

— Ἐτελέσθησαν χθὲς ἐν στενῇ συγγενικῇ κύκλῳ λογφ προσφάτου πένθους ἐν Ἀραχωβίτῃ, οἱ ταμιαστοὶ γάμοι τῆς χαρτωμένης θυγατρὸς τοῦ φίλου μας Ἀθανασίου Γκανιάτσα Πολυζήνης μετὰ τοῦ λαμπροῦ νέου Χρήστου Κοράκη ἐκ Καρίτσας.

Τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας εἰς τοὺς εὐτυχεῖς νεονύμφους καὶ τὴν ἀξιότιμον οικογενεῖαν Ἀθανασίου Γκανιάτσα, εὐχόμενοι γλήγορα καὶ στοῦ Φάνη, ὑπὸ καλλιτέρους οἰωνούς.

ΚΑΙΡΟΣ

Σήμερον ἐξημέρουν ὁ Πίνδος καὶ ὅλα τὰ βουνὰ τῆς Ἡπείρου, καὶ τὸ μικρότερον αὐτῶν ὅλα τὰ Μισισκέλι μετὰ νέου χιόνου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἐν Ἰωαννίνοις ὀργανώσεων καὶ ὁμογενεῶν εἰς κοινὴν συνεδρίασιν γεννησὶν ἐν τῷ Δημοκρατικῷ Καταστήματι σήμερον, 24ην ἰσχύοντος μηνὸς Ἀπριλίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 7 30 μ. π. πρὸς συζήτησιν διὰ τὴν ἀποτροπὴν τῆς ἀναγγελθείσης διὰ τοῦ Ἀθηναίου Τύπου καταργήσεως τῆς ἀπορριπτικῆς συγκοινωνίας Ἡπείρου.

Γ. Ε. ΡΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΨΗΝΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΜΕΙΟΔΟΣΙΑΣ

Ἐνίσταται εἰς μειοδοτικὴν δημοπράσιαν ἡ ἐξαγωγή τῆς ἐνλείας, πρὸς τὴν ἡμετέραν τοῦ Διοικητοῦ Ψήνης, τῆς 23 τῆς μηνὸς Ἀπριλίου ἡμέραν ἡμέραν ἡμέραν ἡμετέραν τῆς ἐπόμενης ἡμετέρας γεννησὶν τὴν ἐπόμενην ἡμετέραν.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εἰσι κατατεθεῖς μέντοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σχολείου παρ' οὗ οἱ βουλομένοι δύναται νὰ λαμβάνωσι γνώσιν καθ' ἑκάστην.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Παπαπαῦλος Ε. Μαντινιολᾶς

ΠΡΟΣΕΧΟΣ

Ἐκδίδεται τὸ θεατρονομικὸν ἔργον τοῦ γνωστοῦ παλαιμάχου καλλιτέχνη καὶ ἀναγνώστη κ. ΝΙΣΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

40 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Μελετήματα τοῦ ἔργου: Πῶς ἔγινε ἡ ἀποποδοῖς, Ἡ Αἰὶ καὶ Νέο Θεάτρο, Ἀπειρα ἐπιστάδια, κομικὰ καὶ δραματικά ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Μαρτυρεῖται ὅτι οἱ Αἰπέντες Καλαὶ Τέχναι, Κοινωνία καὶ Θεάτρον, Ἡ θεοὺς τοῦ ἡθοῦ ποιοῦ καὶ ἡ ἀποστολὴ του.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τοῦ κ. ΝΙΣΟΛΑΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ διὰ τοῦ κ. κ. συνδρομῆς τὸ σῶμα δραχμὰς 25.

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ. Γ. ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος — Παιδιατρικός

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

αἱματος—οὐρών—πυέλου κ.λ.π.

Ὁπισθεὶς Ἐργοδοτεῖται «Η ΔΩΔΕΚΗ»